Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Kž-223/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Mihele Grahovac kao predsjednice vijeća te Željke Skomeršić i Koraljke Bumči kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Marine Bobanović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Marina Nadašdija, zbog kaznenog djela iz članka 179.a i dr. Kaznenog zakona (Narodne novine br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbama optuženika podnesenima protiv presude Općinskog suda u Osijeku broj K-538/2025 od 31. prosinca 2025., na sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2026., u prisutnosti branitelja odvjetnika Borisa Vinčića

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe optuženog Marina Nadašdija kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Osijeku optuženi Marin Nadašdi proglašen je krivim zbog kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a KZ/11 opisanog pod točkom 1.), kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ/11 pod točkom 2.) i kaznenog djela nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i eksplozivnih tvari iz članka 331. stavak 1. KZ/11 opisanog pod točkom 3.).

1.1. Na temelju članka 179.a KZ/11 optuženiku je utvrđena kazna zatvora u trajanju 1 (jedna) godina, na temelju članka 139. stavak 3. KZ/11 utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju 7 (sedam) mjeseci i na temelju članka 331. stavak 1. KZ/11 utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju 5 (pet) mjeseci te je uz primjenu članka 51. KZ/11 osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 1 (jedna) godina i 6 (šest) mjeseci.

1.2. Na temelju članka 57. KZ/11 optuženiku je izrečena djelomična uvjetna osuda na način da će se od jedinstvene kazne zatvora na koju je osuđen, kao neuvjetovani dio

izvršiti kazna zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci, a preostali dio kazne zatvora u trajanju 10 (deset) mjeseci se neće izvršiti ukoliko optuženik u vremenu provjeravanja 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo, s time da vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne.

1.3. Na temelju članka 54. KZ/11 optuženiku je uračunato u neuvjetovani dio jedinstvene kazne zatvora vrijeme uhićenja od 27. rujna 2024. do 28. rujna 2024. te vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 22. srpnja 2025. pa nadalje.

1.4. Na temelju članka 69. KZ/11 optuženiku je izrečena sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o više vrsta psihoaktivnih tvari koja će se izvršavati u okviru zatvorskog sustava za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela jedinstvene kazne zatvora, a nakon isteka neuvjetovanog dijela jedinstvene kazne zatvora izvršavat će se izvan zatvorskog sustava u zdravstvenoj ili drugoj specijaliziranoj ustanovi za otklanjanje ovisnosti izvan zatvorskog sustava uz nadzor nadležnog tijela za probaciju te može trajati najdulje 3 (tri) godine.

1.5. Na temelju članka 58. stavak 5. u vezi članka 57. stavak 6. KZ/11 sud može opozvati uvjetnu osudu iz uvjetovanog dijela kazne i odrediti izvršenje uvjetovanog dijela kazne ako optuženik bez opravdanog razloga krši obvezu koja mu je određena izrečenom sigurnosnom mjerom obveznog liječenja od ovisnosti o više vrsta psihoaktivnih tvari.

1.6. Na temelju članka 148. stavak 6. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24 i 72/25 – dalje u tekstu: ZKP) optuženik je oslobođen obveze da naknadi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točke 1. do 6. ZKP te nagradu i nužne izdatke postavljene braniteljice.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženik osobno ne navodeći žalbenu osnovu, kao i po braniteljici Sunčici Novak Vidović odvjetnici u Osijeku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te odluke o kazni, s prijedlogom da drugostupanjski sud "preinači presudu, podredno da istu ukine i vrati predmet sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje".

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP spis je prije dostave sutkinji izvjestiteljici dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

5. Povodom zahtjeva optuženika u žalbi, na temelju članka 475. stavak 1. ZKP stranke su izviještene o sjednici vijeća. Na sjednicu je pristupio branitelj odvjetnik Boris Vinčić, dok nisu pristupili uredno obaviješteni državni odvjetnik i optuženik.

6. Žalbe optuženika nisu osnovane.

7. Optuženik u žalbi braniteljice, pozivajući se na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka, citira dio zakonskog teksta članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP, a što se

tiče konkretnih prigovora u tom pravcu, smatra da je izostalo obrazloženje ugrožavanja dostojanstva oštećenika i uzrokovanja patnje navodno izgovorenim riječima ''konj, glupan'' i sličnim pogrdnim riječima i psovkama, nema obrazloženja u čemu sud nalazi težinu riječi u tolikoj mjeri ugroze koja zahtjeva kaznenu osudu, dok je i sama izreka presude nerazumljiva jer se ne navodi koje je to psovke optuženik izrekao oštećeniku pa da bi njima ugrozio dostojanstvo oštećenika i uzrokovao mu patnju.

7.1. Međutim, stav je drugostupanjskog suda da nije u pravu, budući da iz obrazloženja pobijane presude naprotiv proizlazi da je prvostupanjski sud pod točkom 13. iznio svoj zaključak o tome da upravo prethodno utvrđene i detaljno opisane radnje optuženika imaju za posljedicu ugrožavanje dostojanstva oštećenika i uzrokovanje patnje, pri čemu se ne može izolirano promatrati ''težina riječi'' u smislu ugroze kako to čini žalitelj, već sveukupno ponašanje optuženika koje se nije očitovalo samo u verbalnim, već i fizičkim nasrtajima na oštećenika, a sve to je protivno žalbenim navodima, detaljno obrazložio prvostupanjski sud. Izreka presude je posve razumljiva i bez točnog opisa pojedinih psovki uvažavajući tekst koji tome prethodi odnosno precizirane pogrdne riječi kao što su ''konj i glupan''.

8. Optuženik se samo nominalno poziva na žalbenu osnovu povrede kaznenog zakona, bez ikakvog obrazloženja u tom pravcu.

9. Drugostupanjski sud je ispitao pobijanu presudu u smislu članka 476. stavka 1. ZKP te utvrdio da nisu ostvarene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

10. Pobijajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na kazneno djelo nasilja u obitelji, optuženik navodi da okolnosti tog kaznenog djela nisu utvrđene niti jednim objektivnim dokazom. Odnosi između optuženika i oštećenika su narušeni, među njima postoje nesuglasice oko vođenja kućanstva u kojem zajedno žive, pri čemu se međusobno optužuju za nerad i neurednost te konzumaciju alkohola. U svjetlu takvih okolnosti, pored izostanka ijednog svjedoka te bilo kakvih objektivno utvrđenih tragova udaraca, posebice s obzirom na količinu zadanih udaraca, smatra da je pobijana presuda donesena isključivo na temelju iskaza oštećenika i svjedokinje Ivane Štibi koja nije očevidac te je svjedočila isključivo o onome što joj je oštećenik rekao, pa iako opisuje da je uočila masnice na oštećeniku, nije opisala veličinu, približan broj niti točno mjesto gdje se te masnice nalaze, a oštećenik joj je tek naknadno ''priznao da je njegov brat Marin tjelesno nasilan prema njemu'', tako da nije proveden niti jedan dokaz iz kojega bi nesumnjivo proizlazilo da je ozljede koje je vidjela na oštećeniku nanio optuženik.

11. No, optuženik ovakvim žalbenim prigovorima prema ocjeni drugostupanjskog suda nije osporio pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. Budući da se kazneno djelo odvijalo u prostoru kuće u kojoj su braća, optuženik i oštećenik živjeli, to je objektivan razlog nepostojanja svjedoka očevidaca. Međutim, iskaz oštećenika koji je detaljno opisao način na koji je optuženik prema njemu tijekom inkriminiranog razdoblja bio verbalno i fizički nasilan, potkrijepljen je iskazom svjedokinje Ivane Štibi, ujedno jedine osobe kojoj se o tome povjeravao i koja ga je nakon više mjeseci i to upravo nakon što je ponašanje optuženika kulminiralo potakla da sve prijavi policiji. Naime, optuženikovo ponašanje je eskaliralo 27. rujna 2024. kada je oštećenika nakon udaranja zaključao, što uostalom optuženik nije osporio, da bi potom počinio i kazneno djelo prijetnje, tako

da se oštećenik obratio policiji tek nakon što mu je prijetio usmrćenjem i kada se očito doista uplašio za svoj život. Kada se tome doda da je svjedokinja Ivana Štibi i osobno vidjela masnice na oštećeniku, da je više puta osobno čula optuženika kako mu se obraća pogrdnim riječima, da je oštećenik po cijele dane znao boraviti u ugostiteljskom objektu u kojem je radila upravo zato što zbog straha od optuženika nije htio otići kući, tada je jasno da ne stoji žalbeni navod da su utvrđenja prvostupanjskog suda paušalna i arbitrarna. Pored toga, prvostupanjski sud je svoj zaključak potkrijepio i rezultatima psihijatrijskog vještačenja. Optuženik ima dissocijalni poremećaj ličnosti, ovisnik je o više vrsta psihoaktivnih tvari i alkoholu, koje svojim djelovanjem kod osobe sa takvim poremećajem djeluju poticajno na počinjenje protupravnih djela, što dodatno osnažuje iskaz oštećenika da optuženik ima psihičkih problema i da je ovisnik o alkoholu, drogi i tabletama te da ga je upravo u takvim stanjima i maltretirao. Oštećenik nije odlazio liječniku, tako da okolnost što ''nema objektivnih tragova udaraca'' ne dovodi u pitanje kredibilnost oštećenika i svjedokinje te posljedično utvrđenja prvostupanjskog suda.

12. Drugostupanjski sud neće razmatrati žalbene navode o sadržaju kaznene prijave, jer kaznena prijava nije dokaz.

13. Ovdje treba ocijeniti i prigovore iz žalbe koju je osobno podnio optuženik. Ocjena je drugostupanjskog suda da nije točan žalbeni navod da svjedokinja Ivana Štibi ''nije bila u II PP već je to obavila tel. putem'', zato što je to u suprotnosti sa zapisnikom o njenom ispitivanju u dokaznoj radnji 1. studenog 2024. upravo u II. policijskoj postaji Osijek. Optuženik nadalje prigovara nalazu i mišljenju vještaka psihijatra u pogledu procjene njegove opasnosti u smislu ponavljanja kaznenog djela te se nadovezuje kako sud sudi na temelju ''rekla-kazala''. Međutim, stranke na nalaz i mišljenje vještaka nisu imale primjedbi, a prvostupanjski sud je svoje zaključke temeljio na sveobuhvatnoj, podrobnoj i pravilnoj analizi svih izvedenih dokaza.

14. U odnosu na kazneno djelo prijetnje, optuženik tvrdi da iskaz oštećenika nije dostatan dokaz imajući na umu njihove narušene odnose dok svjedokinja Ivana Štibi samo navodi da joj je oštećenik poslao poruku, koju ona doduše nije nikome predočila niti je uvrštena u dokazni materijal, pa je upitno je li joj oštećenik uopće poslao poruku da mu brat prijeti da će ga ubiti. Stoga je optuženiku potpuno nejasno na temelju kojih je činjenica prvostupanjski sud našao dokazanim da bi on u inkriminirano vrijeme rekao oštećeniku da će ga ubiti.

15. U odnosu na ovo kazneno djelo, optuženik prigodno zanemaruje da ni sam nije osporio da je doista toga dana oštećenika zaključao u kući. Prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je optuženik oštećeniku rekao da će ga ubiti, dovođenjem u vezu iskaza oštećenika sa iskazom svjedokinje Ivane Štibi kojoj je oštećenik, upravo zato što ga je optuženik zaključao u kuću, uputio poruku mobitelom da ga je ovaj zaključao unutar kuće i da ne može izaći, kao i da mu prijeti da će ga ubiti i da se boji, na što mu je ona odgovorila da zove policiju. Upravo potaknut takvim slijedom događaja, oštećenik je evidentno odlučio prijaviti ponašanje optuženika koje je trajalo mjesecima, a toga je dana kulminiralo. Stoga su u svemu ispravni zaključci prvostupanjskog suda i u odnosu na ovo kazneno djelo, utemeljeni na pravilnoj ocjeni vjerodostojnosti podudarnih iskaza oštećenika i svjedokinje, neovisno o tome što više nije imala spremljenu poruku optuženika u mobitelu koja iz tog razloga nije mogla biti i dodatni dokaz u spisu.

16. Optuženik u vlastitoj žalbi u odnosu na kazneno djelo nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i eksplozivnih tvari, polemizira sa razlozima pobijane presude navodeći da nema nikakve veze je li on kod sebe imao 8, 11 ili 111 komada streljiva, koje je držao kao ukras.

17. Međutim, budući da je optuženik osporavao količinu streljiva iskazujući da je držao 8, a ne 11 komada streljiva kako mu je to stavljeno na teret, prvostupanjski sud je ovu spornu okolnost utvrdio povezujući njegov iskaz sa materijalnim dokazima, potvrdom i zapisnikom o privremenom oduzimanju predmeta, te opravdano zaključio o posjedovanju 11 komada streljiva. Nadalje, kako je optuženik i u svojoj obrani jednako ukazivao da je to streljivo držao kao ukras, prvostupanjskom sudu je upravo spomenuta tvrdnja pravilno poslužila za zaključak da ga je držao za sebe odnosno neovlašteno posjedovao.

18. U okviru žalbene osnove nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, optuženik ukazuje na neosnovanu odluku prvostupanjskog suda o odbijanju njegovih dokaznih prijedloga za ispitivanjem svjedoka Rade Babić te Ane i Petra Buljan s obrazloženjem da se radi o odugovlačećim dokaznim prijedlozima i to iz razloga što je "iz dokumentacije koja prileži spisu vidljivo da je i ODO u Osijeku optuženiku upućivao pismena na adresu kod Petra Buljana, Osijek, Vukovarska ul. 193 (dopis ODO u Osijeku broj Kir-DO-376/2024-19 od 28.04.2025.".

19. Međutim, optuženik potpuno pogrešno u ovom dijelu interpretira tijek dokaznog postupka zato što prvostupanjski sud uopće nije donio formalnu odluku o odbijanju ovih dokaznih prijedloga niti je to bio dužan budući da je optuženik na raspravi 25. studenog 2025. odustao od dokaznog prijedloga za ispitivanjem svjedokinje Rade Babić, njegove (navodne) tete za koju nije bilo podataka o identitetu i adresi, a potom na raspravi 30. prosinca 2025. povukao i svoj dokazni prijedlog za ispitivanjem svjedoka Ane i Petra Buljan, čiju je nazočnost prvostupanjski sud prethodno pokušavao osigurati pozivima na različite adrese koje je isticao i kontaktiranjem putem više telefonskih brojeva koje je davao sudu, no bezuspješno.

19.1. Pored toga, u žalbi nema riječi o tome koje činjenice su ostale nerazjašnjene niti kako bi točno ispitivanje ovih svjedoka po stavu žalitelja pridonijelo razjašnjenju odlučnih činjenica i u ostalom bilo važno za donošenje pravilne odluke.

20. Iako optuženik nije obrazložio žalbenu osnovu odluke o kazni, žalio se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa takva žalba u smislu članka 478. ZKP sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni, djelomičnoj uvjetnoj osudi i sigurnosnoj mjeri.

21. Ispitujući pobijanu presudu po toj žalbenoj osnovi, ocjena je drugostupanjskog suda da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio i vrednovao odlučne okolnosti za izbor vrste i mjere kazne, koje su našle adekvatan odraz u utvrđenoj kazni zatvora jedna godina za kazneno djelo nasilja u obitelji, kazni zatvora sedam mjeseci za kazneno djelo prijetnje, kao i kazni zatvora pet mjeseci utvrđenoj za kazneno djelo nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i eksplozivnih tvari.
21.1. Prvostupanjski sud je u okviru olakotnih okolnosti optuženiku u odnosu na sva tri kaznena djela kao olakotnu okolnost cijenio niži stupanj krivnje s obzirom na njegovu smanjenu ubrojivost uslijed dissocijalnog poremećaja ličnosti uz razvijenu sklonost

prema konzumaciji psihoaktivnih tvari. S druge pak strane, kao otegotna okolnost cijenjena mu je ranija višestruka kaznena osuđivanost zbog kaznenih djela protiv imovine (krađe i teške krađe), među ostalim i s elementima nasilja (razbojništvo i razbojnička krađa), kao i prekršajna osuđivanost zbog prekršaja s elementima nasilja (Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji, Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira), što ukazuje da raniji sudski postupci i kazne nisu postigli svoj preventivni učinak u smislu da se optuženik suzdrži od daljnjeg protupravnog ponašanja.

22. Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja jedinstvene kazne za kaznena djela počinjena u stjecaju, optuženika osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju jedna godina i šest mjeseci, koja je s obzirom na ocjenu ličnosti optuženika u korelaciji sa tri počinjena kaznena djela, od čega dva s elementima nasilja na štetu brata, i po stavu drugostupanjskog suda adekvatna, kao i kada je ujedno ocijenio da postoji visok stupanj vjerojatnosti da optuženik i bez izvršenja cijele kazne neće ubuduće činiti kaznena djela pa mu je izrečena djelomična uvjetna osuda na način da se od jedinstvene kazne zatvora na koju je osuđen kao neuvjetovani dio izvršava osam mjeseci zatvora, dok se preostali uvjetovani dio kazne zatvora u trajanju deset mjeseci neće izvršiti ukoliko optuženik u vremenu provjeravanja tri godine, koji je primjeren i dostatan za ispunjenje svoje svrhe, ne počini novo kazneno djelo.

23. Osim toga, kraj utvrđenog dissocijalnog poremećaja ličnosti kod optuženika uz razvijenu sklonost u konzumaciji psihoaktivnih tvari zbog čega je i bio smanjeno ubrojiv, kao i ovisnost o više vrsta psihoaktivnih tvari koje svojim djelovanjem u konkretnoj situaciji predstavljaju značajan sigurnosni rizik u pravcu poticajnog djelovanja na počinjenje čak i težeg kaznenog djela u budućnosti, pravilno je prvostupanjski sud optuženiku na temelju članka 69. KZ/11 izrekao sigurnosnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti o psihoaktivnim tvarima u maksimalnom trajanju tri godine, kako bi se umanjila opasnost od ponavljanja kaznenih djela.

24. Optuženik će kroz rok provjeravanja biti potaknut da ne počini novo kazneno djelo uz davanje prilike da se uvjetovani dio kazne ne izvrši ukoliko se ponaša uredno i u skladu sa zakonom, a ukoliko to prekrši, slijedi mu izvršenje i preostalog dijela izrečene kazne. Pored toga, uvjetna osuda će se opozvati i ukoliko optuženik prekrši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom.

25. Upravo ovakva kazna će i po stavu drugostupanjskog suda utjecati kako na optuženika, tako i na sve ostale građane da ubuduće ne čine kaznena djela, te ukazati da je kažnjavanje počinitelja pravedno, a činjenje kaznenih djela pogibeljno.

26. Budući da žalbe optuženika nisu osnovane, na temelju članka 482. ZKP odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 6. listopada 2026.

GORDANA MIHELA GRAHOVAC

Elektronički potpisano: 08.10.2026T09:33:38 (UTC:2026-10-08T07:33:38Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 65f37863-6425-4c40-842f-a84529fb1962

Županijski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088e-42b0f**

Kontrolni broj: **0eba8-ee80b-2c5e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.